

A B CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—Es necessari oposar els esforços de la bona premsa a n-els de la dolenta.—LLEÓ XIII

REUNIONS DOMINICALS

La ressonància del Patronat Obrer, de Palma, mos ha fet recordar amb unes reunions dominicals que se fan a molts de pobles de Mallorca, que venen a complir el mateix fi moral del Patronat; però que per la modestia dels seus directores passen desepersabudes a la vista del món.

Mos referim a les reunions dominicals de la Congregació Mariana y altres assimilars.

Un diumenge forem a la de Sineu, y veurem a Mossen Ramis, passar tot el capvespre rodeltjat d'un centenar de joves. ¡Quina virtut! Aquí, jugava, cantava, ensenyava a lo infantivol, mudantse la gravetat de son caràcter per agradar a la secció dels petits. Allà, feya de jovensá, prenguent part amb els divertiments fadriners, fent rebrunyar la pilota amb alguna passada perque estassen contents els grans; y més tart, tornava a la serietat del seu posat per conversar amb aquells que per la seva homonia y maduresa les cal enraonar de coses serioses y de profit.

A l'hora senyalada los dirigia la paraula, los instruía, los aconsellava, logrant aixís tenirlos entretenguts de tal manera que, aquell centenar de joves, al tornar horabaixa a la casa paterna, no hi tornassen maleats pel mal exemple, sinó contents per les impresions rebudes de la virtut, sans per haverse espayat son cos y son esperit en jocs e idees propis de la complecció de la naturalesa humana.

Y lo que deim del benemèrit sacerdot sineués, heu porem dir de Mossen Aguiló a Sa Pobla, de Mossen Rubí a Santa Margalida, de Mossen Llinás a Inca y de molts de pobles de Mallorca, aont zelosos sacerdots, ajudats d'alguns seglars, están dedicats a l'obra salvadora d'encaminá per la via del bé a la joventut.

Diumenje passat assistirem a la Reunió mariana inquera, a n-el claustre y sacristia de Sant Francesch, y verament mós sorprengué al veure prop d'un centenar de joves, entorn del seu director: els petits fent ballugar els seus diávols, mentres els grans parlaven de política, de religió, dels acontaxaments del nostre sigle, cuidantse be el bon sacerdot de donar orientació verdadera a les idees, qu'es avuy en dia la cosa més necessaria a la pensa de la joventut, en mitx de tanta confusió de parers y de propagandes dolentes.

A n-aquestes tardes de sana expansió, no les afinen els periodistes per prende les seves notes, ni'ls polítics s'en ocupen, ni les autoritats saben si existeixen, tal volta perqu'es formada d'humils y no hi figura el senyoriu y l'aristocracia, y més que tot, perque no se presenten a tò de bombo. Y malgrat a la falta d'aquestes atractives apariencies, son

un planté de bons ciutadans que les autoritats haurien de tenir al cor per fomentarles y protegirles.

Si anaven a cercar el fonament de la vocació de molts de sacerdots y religiosos, que son una glòria del seu poble; de l'inspiració d'artistes famosos, de l'aplicació de bons mestres y de l'honoradés, a prova de bomba, de certs comerciants: lo trobariem en l'assistència a la reunió dominical, que essent atlots los despertá sentiments per lo bñ y lo hermos. Exemplars ne podríem retreure no un ni dos, sino molts. De nosaltres podèm afirmar que si no perteneixem al vulgo rematat, si tenim conviccions propis y conciencia de nostres actes, ho devèm primerament a una Reunió inòdima, de doisa memoria, qu'assent joves assistirem, y més tart, a la lectura de la bona premsa.

A n-aquestes reunions, que la major part son marianes, sostengudes pels sacrificis heroics de sos directores, falta un patronat com els que exersexen els Seglars Catòlics, de Palma, que proporcionen locals espayosos, camps de jocs, biblioteques, capella y totes aquelles coses que puga fer agradable la morada de la reunió al jovent.

Acabam: aconsellant als pares de familia qu'enviin els seus fills a les reunions marianes, pagant aixís els sacrificis dels seus directores que ja se daran per satisfets si veven que sos afanys son recompensats, quant no sia més, que sembrant el bé dins el cor de joventut.

DANIEL.

L'AVE MARIA

I

Al matí, cap al llevant,
Quant naix el dia,
Les campanes van diguent
¡Ave, Maria!

Chor.

Alabat sia
Sempre el nom teu,
Santa Maria
Mare de Deu.

II

Sol ben alt y esplendorós,
Quant es mitj dia,
Les campanes van diguent
¡Ave, Maria!—Chor.

III

A la tarde en el ponent,
Quant mor el dia,
Les campanes van tocant
¡Ave Maria!—Chor.

IV

Per l'altura'ls clars estels,
Quant ja no's dia
Sonriuen y van diguent
¡Ave, Maria!—Chor.

V

Més amunt, al Paradis,
Hont sempre es dia,
Els Angels canten a chor:
¡Ave Maria!

Chor.

Alabat sia
Sempre'l nom teu,
Santa Maria
Mare de Deu.

Aquesta hermosa poesia, posada en bellíssima música, se canta tots el dies en el Mes de Maria de Sa Pobla.

LA MARE DEL AMOR HERMÓS

La devoció a la Verge Maria, ha dit lo Dr. Torras y Bages, es dintre lo Cristianisme la glorificació, la purificació y la feconditat del element afectiu que integra nostra naturalesa humana; es la sublimació dels sentiments més excelsos del nostre llinatge que en Ella quedaren divinissats.

Totes les nostres facultats, segons expressió d'un sabi y piados autor, senten la sublim atracció de Maria. La imaginació combina resplendors de lluna y brillar d'estrelles y raigs de sol al voltant d'una donzella que té als seus peus lo cel y la terra eclipsant ho tot ab lo candor d'una puresa divinament hermosa. Lo cor se sent inundat de tendres dolçors, altíssimament indefinides, més que no pas posehides triomfalment. L'esperit místich tanca los ulls a tot lo visible, sentint lo contacte de la divinitat y l'obre a regions més serenes, més lliures, més purificadores. Y la voluntat se llença cap a Maria ab un amor a la vegada humà y divi, desinteressadament apassionat de lo bell natural y sobrenatural.

Donada aquesta significació del esperit maria, es naturalíssim que la devoció a Maria fertilisè tot lo Cristianisme des de son inspirat poeta evangelista lo dexeble de, amor, fins al seu més excels y tendríssim enamorat, lo meliflue Doctor, tot llum, or y dolçor, y que Ella faça esclatar en los més fervents accents a tots los sants qui sentían la augusta y sobirana bellesa d'aquella Donal plena de gracia, qual vista clarifica los sentits, enardeix purament lo cor y dexa estàtic al Dionísich Doctor.

La atracció d'aquest etern femeni, es tan forta y sugestiva que fins la sentí subjugadora lo Júpiter de Weimar en la esplendorosa escena final del Faust, hont axís l'anomena; y la influencia purificadora d'aquesta suprema creació de un Déu poeta, y reyna de les reynes es tan intensa, que'l mateix Byrón en mitg d'aquell llibre innombrable lo Don

Joan, ha escrit unes estrofes delicades en que ns descriu la fonda impressió del toth del Ave Maria: «Ave Maria, benehida sigui aquesta hora, la hora de la pregaria, la hora de la amor. ¡Oh Marial permeteu-nos que axequem les nostres mirades envers Vos y lo vostre Fill...»

En aquelles altures del Paradís, lo Dant vegé fondre-s la seva inspiradora Beatriu ja refulgent de llum beatífica en la paradisiaca rosa de la benaurança definitiva pera sentir-se únicament corprès y atret de la magníficent Bellesa, centre de la gloria, alegría y amor dels sants, etern femení de la Humanitat viadora y glorificada.

Y en la amor de Maria se refugia l'intim Ausias March, per sa inquietut l'Heine mitgeval, en aquella exclamació tan piadosa:

Mare de Déu hajas mercè de mi
E fesme ser de tú enamorat,
De les amors que só passionat
Ja conech cert que no só més que mesquí.

Aquesta es la Mare del amor hermós, la suprema realitat de la helènica y espiritual bellesa, que ns omple lo cor d'ardenta devoció y pietat y ns inflama cèlicament nostres afectes en Ella glorificats y sublimats en excelsa purificació.

S. T. Pvre.

AVE MARIA

«Ave, Verge pura,
plena son de gracia!»
Cels y terra, a l' hora,
àngels y homes cantan.

«Beneyta sou Vos
entre totes les dones!»
Us canten els àngels,
us canten els homes.

«Beneyt es el Fruyt
del vostre sant ventre!»
Us cantan els cels,
us canta la terra.

«Preguéu per nosaltres
oh Mare de Deu!»
El càntich esclata
per tota la terra,
el càntich ressona
pels àmbits del Cel.

MANEL PUGÈS.

PARAULES ANIMADORES

Heu son estades les que dirigí el dia de San Isidoro a la Secció de Propaganda del Seminari Pontifici de Sevilla son Escm. Arquebisbe, al moment que los sorprengué estant treballant en la tasca de la Bona Prempsa que duen entre mans aquells bons seminaristes.

Vegeune els principals conceptes que publica «Ora et Labora»:

La mala premsa, nos decia el Sr. Arzobispo, es el foco corrompido de donde proceden todos los males de nuestra época.

Causa profunda tristeza considerar el crecido número de millares de periódicos malos que cada día se publican.

Esta labor incesante va debilitando la fe, corrompiendo las costumbres y alejando a los cristianos de la Iglesia y de la recepción de los Santos Sacramentos. Y esto no sólo

en las grandes capitales, sino en los pueblos. Yo lo estoy tocando en la Visita Pastoral. Señor, me dicen en todas partes, los malos periódicos y las revistas inmorales están haciendo aquí mucho daño; desde que entran esos inmundos papeluchos, cunde la indiferencia religiosa y la relajación de costumbres.

Por esto, vuestra iniciativa no ha podido ser más feliz ni la obra más laudable. Yo espero mucho de ella y de vosotros que habéis de ser el día de mañana mis poderosos auxiliares. Os he dado ya algún dinero y os daré más todavía. No os detenga la falta de recursos. Mientras yo tenga una peseta o algo que lo valga, no os faltará dinero para propagar la buena premsa. Lo que quiero es que trabajéis.

Una advertencia tengo que haceros. Me complace mucho la extensión de la obra por toda España, y deseo sigais ayudando como hasta aquí a los demás Centros. Pero dirigid con preferencia vuestros esfuerzos a los pueblos de esta Archidiócesis, que están muy necesitados de ello y deben ser el campo principal de vuestra acción.

¡Ah si todos nos decidiéramos a trabajar por la buena premsa! Porque, triste es decirlo, no todos están convencidos de su importancia y necesidad. Los que gracias a Dios lo estamos, hemos de trabajar por ella sin descanso y pedir a Dios abra los ojos de todos los católicos acerca de este asunto de vital interés. ¡Ay de la mala y de los enemigos de Cristo si todos nos convenciéramos y pusiéramos manos a la obra! No hay que dudar que el triunfo estaría de nuestra parte.

UN RAM DE FLORS

A L'ALTAR DE LA VERGE

En Garcia Moreno, el famós President de la República del Ecuador, era molt entusias-ta de la gloria del Cor de Jesús, y no sols procurava que sa Nació fos socialment cristiana, sinó que cremava en vius desitxs de lograr la salvació de les ànimes.

Conten d'ell una passada que posa de lleu el seu zel; digne d'esser imitat.

Tenia a la ciutat de Quito, un amic qu'apreciava ferm, porque sempre'l trobava disposat a fomentar en los seus caudals les bones obres del piados President. Anava a missa tots els dies festius, sovint assistia a les demés funcions religioses y feya moltes llimosnes; però vivia sempre allunyat dels sacraments.

En Garcia Moreno li pegava qualque entretoc per veure si'l duria a confessar y combregar, però no alcansava d'ell més que promeses a l'ayre que jamay duya efecte. Un dia durant el mes de Maig, intentá el fervorós President fer una nova prova confiant amb la protecció de la Verge Maria.

—Vos fas avinent, li digué En Garcia Moreno, que per final del mes de Maig he promés a Nostra Senyora, durli un ram de flors que sia de vertader mèrit y confiy en vos per cumplir me prometensa.

—Podeu contar en tot lo que volgueu li contestá—ja sabeu que de la meva bossa vos en comandau.

Ja m'agrada: però no se tracte de diners, sinó de cosa que val més. He promés a la Verge Inmaculada que vos n'havia de manar a combregar en jo el derrer dia de mes. Ja veis que sense vos no puc dur a la Verge el meu remellet de flors.

L'amic, va fer el campusol y digué.

Ara això. . . . Ja hu pensarém com heu hem de fer. . . . Es un acte de tanta importancia que demana molta preparació.

—Alguna si, però no difícil—li contestá En Garcia Moreno;—per això vos ho he volgut dir uns quants dies abans: y ja vos dic que confiy que no'm foreu flaca pel derrer dia de mes.

L'amic, quedá edificat y ferit en la seva ànima al veure l'interés que demostrava el President per la seva conversió a Deu.

El derrer dia, 31 de Maig, els feels veren amb gran alegría a la taula Aucarística, el President de la República y son amic particular.

Entre'ls lectors de CA-NOSTRA ¿no hi haurá ningú que duga a l'altar de la Verge un remellet de flors consemblant?

Lourdes

INVOCACIONS (1)

- Senyor, vos adorám.
Senyor, en vos esperám.
Senyor, vos estimám.
Hossanna, Hossanna al Fill de David.
Benehit sia el qui ve en nom del Senyor.
Vos sou el Cristo Fill de Deu viu.
Vos sou mon Senyor y mon Deu.
Adoremus in æternum Sanctissimum Sacramentum. (2) (Tres vegades).
Senyor, noltros creym; no obstant lleu-vaumos sa nostra incredulitat.
Vos sou la resurrecció y la vida.
Salvaumós, Jesús, qu'estám perduts.
Senyor, si vos voleu, me podeu curar.
Senyor, digau una sola paraula y quedare curat.
Jesús, fill de Maria, teniu pietat de mi.
Jesús, fill de David, teniu pietat de noltros.
Parce, Domine, parce populo tuo, ne in æternum ivascaris nobis (3) (Tres vegades)
Oh Deu, veniu a sa nostra ajuda; acudiu de seguida a socorrermós.
Senyor, aquell que vos estimáu está malalt.
Senyor, feys que jo hey veja.
Senyor, feys que jo camin.
Senyor, feys que jo hey senta.
Mare del Salvador, pregau per noltros.
Salut dels malalts, pregau per noltros.
Monstra te esse matrem, Sumat per te preces, Qui pro nobis natus

Tulit esse tuus. (4) (Tres vegades);

(1) Aquestes invocacions se solen fer en la santa Cova Lourdes quant la processó del Santíssim Sagrament passa per davant els malalts.

(2) Adorem eternament al Santíssim Sagrament.

(3) Perdonau, Senyor, perdonau al vostre poble, porque eternament no estiguéu irritat contra noltros.

(4) Mostrau que vos sou sa nostra Mare. Per vos escolti favorablement es nostres plegaries, Aquell qui, nascut per noltros. Volgué esser fill vostro.

LES LLUMS DEL CEL SE APAGUEN...

Apoc poc Mr. Viviani. La seva impietat li fa veure ballumes en mitx del resplandor del sol del mitx dia. Venga a Mallorca y veurá una partida de llums del cel que s'han acabades d'encendre.

1 Llum. La consagració d'un bisbe nou a la Catedral mallorquina que donará claror a dins Segorbe. Amb aquest ja son tres els bisbes mallorquins: Maura, Campins y Masanet: tres llums a un candaler.

2 Llum. Gran solemnitat a Binisalem per la inauguració de la Adoració Noturna, amb lo concurs dels adoradors menorquins, palmesans, lluchmajorers, felanitxers, artanencs, lluchquers y bunyolins.

La nota dominant es el fervor religiós.

3 Llum. Bendició de la primera pedra d'un Patronat catòlic amb telegrams al Papa y al Rey en nom del poble catòlic de Palma.

4 Llum. Bendició d'una grandiosa y artística imatge del Sagrat cor de Jesus, a San Francesc de Palma. Hermosa manifestació de pietat.

5 Llum. Altre bendició de idem a la Mercè.

6 Llum. Organissació d'una Capella a n-el Circol d'Obrers Catòlics, de Palma, que será una manifestació, a la par que artista, religiosa, dirigida per Mossen Pont, mestre de Capella de la Seu.

7 Llum. Notable funció religiosa a n-el convent de Religioses del Sagrat Cor, de Son Espanyolet, amb motiu de la beatificació de sa Fundadora Sor Magdalena Sofia Barat, que tengué lloc en Roma dia 24 d'aquest mes.

8 Llum. Gran entusiasme preparant una Pelegrinació mallorquina a Lourdes, solament de Sa Pobla ja n'hi ha 25 qui han pres el passaport de pelegrí. Y si no hu creu el senyor polític Francés, apagador de llums del cel, lo citam a Lourdes, y no haurá de corre tant, pel dia 16 Joriol y veurá si s'han apagades o no les llums del cel a Mallorca.

Noves d'Inca

Sabèm de bona tinta, porque va esser públic, qu'a n-el Teatre-Cine, aquell qui en lo seu orga desbarata els actes religiosos de l'iglesia, ha donades dues o tres funcions a les altes hores de la nit, per homos sols, exhibintse películes tan asqueroses y desonestes que la seva sola descripció embrutaria la ploma y causaria gran escándol a nostres lletgadors.

Suposám que l'impresari no degué fer saber a nostra primera Autoritat local, tals funcions; però ara qu'estará enterada, esperám de sa vigilancia que no se tornarán repetir aquests escándols.

Mes vaja alerta Sr. Batle, en los seus subordinats, que contem que hi havia dos sartenos, no sabèm si era per donar part a V., o si porque també los agradava rendir tribut a les impureses de la *Diosa Venus*.

Y pensar que hi ha periòdics que anuncien el Teatre-Cine Ex-Nicolás!...

—

D. Salvador Real y familia, tornen plorar la mort d'un'altra filla, la virtuosa senyoreta Magdalena, que després de llarga malaltia ha baixada al sepulcre plena de conformansa cristiana.

Deu agombol son afligit pare y familia amb aquesta nova tribulació y don a l'ànima de la difunta la benaventuransa eterna. Amen.

—

Entre'ls preparatius que se fan per la processó de la solemne festa del *Corpus*, porèm anunciar que s'estrenarán 4 penons.

Dos que n'ha fets fer el Sr. Rector, per posar a l'altar Major de la Parroquia a semblansa dels que tenen les capelles.

Un'altra per la Congregació Mariana, que s'está brodant a Palma, baix un magnífic dibuix del Sr. Marqués de Vivot, que segons diven, será de lo milloret en la seva classe.

Y l'altra es, per la Congregació del Cor de Jesús, dibuxat per la Superiora del convent de Paules d'aquesta ciutat, y treballat per ses religioses.

Atesa la manya d'aquelles bones senyores, creim que també será cosa de veure.

—

En Paco Armengol Villalonga, fill del Batle d'aquesta ciutat, acaba de sufrir un examen preparatori a l'Academia Militar de Toledo.

Preparat per l'intelligent capitá d'Infanteria, D. Bernadi Mulet, ha obtengut molt bones notes a les seves assignatures.

Lo felicitam.

—

A la festa del Sant Cristo verificada el dia d'Assensió no predicá el Vicari Vallespir, de Manacor, per falta de salut com anunciarem al nombre passat, sinó Mossen Domenge del meteix poble.

La solemnitat sortí suntuosa; y la capella del Sant Cristo, ricament adornada, tot el dia se va veure visitada per multitud de feels qu'anaren a besar la sagrada imatge.

ENTRE-VIUS

— Mon pare: perqu'es que diven: *El dia de Assensió els nius no duen busques a n-el niaró.*

— Perque'l dia d'Assensió s'en pujá al cel nostro Senyó. Aixó vol dir, que's un dia tan sagrat, que fins y tot els aussells no fan feyna.

— ¿No fan feyna? ... Jo he vist un homo que segava civada.

— Devia esser ahir...

— Avuy, avuy; y ben avuy.

— Y aont segava, fill meu?

— A s'hort de can Rayó. Jo l'he vist de demunt el terrat amb una faucella ben grossa.

— ¡Ay si sa Senyora hu sap! ¡quin disgust!

— Aquest homo deu fer un pecat. ¿eh, mon pare?

— Si fill meu. (Per de pronta dos, porque t'ha escandalisat a tú.)

PUBLICACIONES REBUDES

LAS MARAVILLAS DE LOURDES per Mons. de Segur. Traducció de D. Joseph Sardà, advocat.

Nova edició corretgida y aumentada per Mossen Félix Sardà y Salvany.

La lectura d'aqueix llibre, plena de vida y atractiu interés, pot fer gran bé a les ànimes, després y tot de l'obra admirable que sobre lo meteix ha escrit Mr. Enric Lasserre. (P. A. Bisbe de Tarbes. Octubre 1871)

Va adornada amb una preciosa estampa de l'aparició de la Verge Inmaculada a Bernadeta Soubirous, y s'hi han afegides algunes consideracions que ha escrites per aquesta edició el reverent Dr. Sardà y Salvany, sobre l'importancia y significació de les maravelles que se ha dignat el Senyor obrar mitjansant les prodigioses aigues de la Gruta, per intercesió de la Verge Maria.

Forma un tomet de 300 planes de 17 en 11 centímetres, 1 pesseta en rústica y 1'50 en tela.

Agram al Editor, l'exemplar que mos ha enviat.

MARÍA S. Y EL R. PONTÍFICE EN LAS OBRAS DEL BTO. RAMÓN LULL. Obra arreglada per Mossen Jaume Borrás Rullán, de Sóller.

Sols hem tengut temps de fulletjar dita obra, y veim que dona a llum alguns originals interessants del Beato Ramón Lull, que escrigué sobre l'Inmaculada Concepció, escel·lencies, vida e himnes de María Santíssima, donant conte al final de la primera part del llibre, de les obres en que el Beato s'ocupa estensament de nostra Senyora.

A la segona part, publica importants texts en que demostra el Beato Mallorquí, el gran amor, devoció y subjecció que sempre va tenir al R. Pontífice, y els ardents desitxs que sentia per treballar per l'exaltació de la Fe Romana.

Tots els treballs que treu a llum, Mossen Borrás, escrits en mallorquí antic o en llatí pel Sabi de *Blanquerna*, duen la traducció en castellá en les corresponents notes per major claretat del lector.

Es una obra que deu interesar fundament a tots els mallorquins que estimam la Religió, la gloria y la literatura patria.

Agram a l'autor tant bon obsequi.

ANUARIO DE LA BUENA PRENSA.

També D. Joseph Casas, notari major eclesiastic d'Orense, ha tingut la galantaria d'enviarnos el catalec o *Anuario* de la premsa Catòlica que se publica a Espanya y Portugal, obra molt útil y convenient pera estrenya y establí relacions entre la premsa catòlica. Mil mercés.

HOMENAJE DE LA INDEPENDENCIA

Follet de 64 planes, en cubertes de color escrit en castellá y editat per «La Bandera Regional» de Barcelona, amb profusió de gravats y text original. Preu 25 centims.

Sortirá a llum el dia 6 de Juny, fetxa de la famosa jornada del Bruch, y será com el primer nombre del programa de les festes qu'es van a celebrar a Manresa els dies 28 y 29 de Juny amb motiu del grandió «Aplecs patriotics» de la comunió Tradicionalista.

Qui'l vulga se pot dirigir a D. Antoni Garcia, Administrador de «La Bandera Regional», carrer de Aragón 252 Barcelona.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

		pessetes.
Bessó.	el quintá de 77,00 a	78'00.
Blat.	la cortera de 19'00 a	19'50.
Xeixá.	id. de 19'00 a	19'50.
Ordi mallorquí.	id. de 10'00 a	10'50.
Ordi foraster.	id. a	09'50.
Sivada.	id. a	08'00.
Ídem forastera.	id. a	07'50.
Faves cuitores.	id. a	06'00.
Ídem ordinaries.	id. a	17'25.
Ídem pel bestia.	id. de 16'00 a	16'50.
Blat de les Indies.	id. a	17'00.
Ciurons.	id. a	22'00.
Fesols.	id. a	30'00.
Monjetes de confit.	id. a	50'00.
Ídem blanques.	id. a	30'00.
Safra.	id. a	03'00.
Gallinas	id. a	75'00.
Patates.	id. a	04'00.
Figues seques	el quintá a	08'00.

Escapulons

ENCARA NO OBRIRÁN ELS ULLS? — Pareix qu'a France no los quedarà altre remey que tornar cridar les religioses per servir els hospitals oficials, que de les enfermeres laiques no'n treven aguyé.

Lletgim lo sigüent:

«Tres anys d'esperiencia havien bastat a la Comissió administrativa de l'hospital de Cherbourg, per constatar l'estat d'incuria y d'anarquia a que s'havia arribat després de la sortida de les religioses. Y aquesta Comissió estava composta per anticlericals, entre'ls quals el Venerable de la Logia «Solidarité cherbougeoise» y el president de la «Libre-Pensée».

«L'exemple de Cherbourg será seguit, puis per tot s'han fet les meteixes constatacions: per un preu molt més pujat, els malalts son molt manco assistits. Y els diaris han reproduhida darrerament una carta de M. Mongin, ben conegut a Reims per ses opinions avençades, qui no té cap dupte en escriure: «Socialista ardent, profundament materialista, per consegüent lliurepensador convençut, jo som un partidari fervent de la laicitat; mes jo voldria veure les infermeres laiques reemplaçar ventatjosament les Sors hospitalaries en capacitat, en bondat, en abnegació y dolçura».

«Ah! jo ho declar ab tristesa, jo'm veig obligat a dir que moltes de les infermeres laiques del hospital civil de Reims no brillen precisament per les qualitats que possehien en alt grau les Sors hospitalaries.

«Bondat, abnegació, dolçura, tot això es desconegut de moltes infermeres que semblen complir un treball vulgar y esperar ab impaciencia el cap de mes per passar a la caixa del administrador.»

Darrerament, en un hospital secularisat, el Director se vegé obligat a cridar les infermeres a l'exactitut, y al bon servey que son de llur estricta obligació. Sabeu quina resposta varen ferli? Aquesta: «¿Qué es això que mos mana? ¿Que'ns prenen per Monjes?»

Es el panegirich més eloqüent de les religioses fet per les infermeres laiques.

Un PROTESTANT QUE FA LA JUSTICIA.—El protestant Villiam H. Taft, ministre de la Guerra dels Estats Units, ha declarat publicament, havent arribat de Filipines, que'ls set millions de cristians que hi ha a n-aquelles illes, tenen una preparació excellent per governarse per ells meteixos: Alabá molt les missions catòliques que de l'any 1575 son anades a Filipines, y manifestá a son Govern que deu ajudar a l'Iglesia catòlica de Filipines, per seguir la seva obra civilissadora.

Que prenguin nota d'això, tants xarraynes que mos han florides les orelles, de dientnos que la perdició de Filipines eren els frares, quant va esser el Katipunan masònic que prepará el separatisme.

LA IGLESIA VA QUART CREXENT.—Els treballs apostòlics que'ls Pares Caputxins practiquen entre'ls indigenes de Sur América, son recompensats en los més afala-

gadors triuñs pel cristianisme.

Anuncien del Brasil 20.000 conversions, especialment a la provincia de Bahía y Pernambuco. A Aranco, Valdivia y a altres bandes les missions van augmentant una cosa de no dir. El nombre de indigenes convertits passa de 35.000.

LLIBERIA LA BONA CAUSA den Miquel Durán.

INCA,—Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

A n'aquest centre de propaganda catòlica trobareu:

GLOSADES, per l'amo Antoni Vicens Santandreu. 1'00

MANYOCH de Fruita Mallorquina, per D. Joan Rosselló. 2'00

RONDAYES Mallorquines, d'en Jordi des Recó. 2'00

CARTES DEL CEL o sien meditacions per cada día del mes, per Pinamonti (traduides en mallorquí.) 0'15

MES DE MAIG, per Mossen Miguel Costa. 1'50

VIA-CRUCIS, per idem. 1'00

APLECHS, per D. Bartomeu Ferrá. 0'75

DEVER CIVICH y la conciencia cristiana, per Mosen Felix Sardá y Sarvany. 0'30

MATER ADMIRABILIS, per idem. 5'00

DICCIONARIO Mallorquí-Castellano-La tín, per el Dr. Amergual (Es una xaripa). 25'00

DESDE LA CUNA HASTA LA ESCUELA, per el P. Aguilera. 1'75

IDEM, enquadernació econòmica. 1'25

UNA EXCURSIÓN a Mallorca por Lázaro Fioro. 1'00

DICCIONARIO castellano, per Navas es el más completo y el más barato. 10'00

Novel·les per Schmid, autor de Jenoveva: diferents preus.

Miquel Ferragut.

En son taller de Fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor, però tots se fan en gust artístic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

Si van Vds. a Palma

VISITEN LA GRAN LIQUIDACIÓN FORZOZA DE
LA PALMERA

OCACIÓN NUNCA VISTA EN TELAS DE HILO, SÁBANAS, MADAPOLANS TOHALLAS, BÁNOVAS, CAMISETAS, LISTADOS MALLORQUINES, INDIANAS, PAÑOS, LANILLAS, SEDAS, LANAS NOVEDADES, PARAGUAS SOMBRILLAS Y MUCHÍSIMOS OTROS ARTÍCULOS PARA VERANO É INVIERNO.

CON POCO DINERO SE PUEDE COMPRAR MUCHO

Calles de Cererols 6 y Bolsería 5

Al lado Cán Cetre—frente la pastelería Cán Canet.

ALMACENES SAN JOSÉ
de

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LANCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.

SASTRERÍA Y CAMISERÍA LA CASA MEJOR SURTIDA, LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

EL ARTE
PINTURA Y FOTOGRAFÍA
D'EN

Bartomeu Payeras

Inca, S. Bartomeu; 15, a una entrada-esposició que veureu que val ulls per mirar.

Casa Venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN A N-EL CARRER DE MALLORCA, CONFRONTANT A DOS CARRERS.

A N-AQUESTA IMPRENTA NE DONARÁN RAÓ.

Carretó Venal

n'hi ha un de quatre seuradors en molt bones condicions tant en comoditat com en preus.

Ne donarán raó en aquesta imprenta.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals y pa 2'40 l'any

Els suscriptors que paguin les anyalitats a la bestreta, rebrán gratis LA LECTURA POPULAR, d'Orihola.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.